

17. TOMTEGUBBEN SOM HADE SNUVA.

Livligt.

D G

1. En li - ten tom - te - gub - be
 2. Men tom - te gum - man sa - de:
 3. Och gub - ben gick till dok - tor

satt en gång vid stu - gan sin up - på en
 "Vad står på? Du skrämmer bå - de mej och
 Mull - vad in, som bod - de un - der björ - ke -

D E7

tu - va, han tyck - te da - gen var så fas - ligt lång, han satt och vän - de på sin
 kat - ten, till dok - tor Mull - vad ska du ge - nast gå, så att vi kan få ro till
 stub - ben, och dok - torn la - ga ge - nast me - di - cin, som han tog fram ur käl - lar -

E7 A D A7

lu - va.
 nat - ten.
 skrub - ben.

Usch, han frös
 Gör dej fin,
 "Hopp - san - sa, nu

och han nös,
 gub - ben min,
 blir jag bra!

at - schi, at - schi, at - schi,
 at - schi, at - schi, at - schi,
 at - schi, at - schi, at - schi,

D Hmi A D Emi A7 D

pro - sit!
 pro - sit!
 pro - sit!

Usch, han frös
 Gör dej fin,
 Hopp - san - sa nu

och han nös,
 gub - ben min,
 blir jag bra, det

stac - kars gub - ben ha - de
 och tag på dej sön - dags -
 nös jag på," sa' tom - te -

snu - va.
 hat - ten."
 gub - ben.